

мамъ ползу отъ первенства, когда ето ще да умремъ отъ глады? Потверди, рече Іаковъ, обѣщаніе твоё съ клятвою. Исавъ съ закля, на Адеса, стана и отиде, и не мыслише за продатое первенство.

Любезна Чѣда моѣ! не е ли Іаковъ паче мѣры корыстолюбивъ былъ, и не мѣ ли е требовало гладынаго Брата своего и безъ всякіѣ платы да нахрани? но не е ли былъ пакъ и Исавъ вѣтрогонитель и доморасточитель? Таковый великій неба благословъ да продаде за мало сочива! Отъ обоихъ пороковъ, Богатстволюбѣѣ и раскошности, Особито пазитесь!

Мало послѣ того случѣѣ случисѣ пакъ, и Старецъ Ісаакъ Исаву рече: Сыне мой! азъ самъ почти устарѣлъ, и скоро ще да привлижи съ послѣдній мой часъ. Иди на поле, виждь да уловишь нещю, да го сготвишь, како що ты знаешь, и како що азъ радостно ѣдемъ. Ускори, за да тѣѣ благословимъ предѣ смѣрти моеѣ. Той часъ отиде Исавъ на Ловъ. Ревѣкка, това все чѣвши, сготви скоро ѣрешко мѣсо, Облече Іакова въ найдѣброе Облѣкло Исавово, покры мѣ рѣцѣѣ и вратъ, до гдѣ е былъ голъ, съ ѣрешкою кожей, и го провѣди тако съ ѣстѣемъ предъ Отца: Ісаакъ, обневѣдѣвши отъ старости, запыта: Кѣѣ си ты, Сыне мой? Азъ самъ, От-